

# Žiarivá.

V očiach dneška nevytrča,  
je mu cudzia.  
Hlúpo dušou nevyvádza,  
zviazané ješitnosťou musia.

Jej zjav tichý je,  
pravý rytier spozornie.  
Jej silou pôvab je,  
jej krásou i muž onemie.

A ak aj slovka riekne,  
vždy k nej len pekne.  
Úctivo s opaterou,  
prehovorí s čistou pannou.

Pokožku má bielu,  
to jas jej ducha.  
Silnú má ona vieru,  
ticho šepne ti do ucha.

Pohľad veľkých očí,  
nikdy Svetlu neubočí.  
Keď hovorí hladí dušu,  
jej slová nepokúšu.

Tak muž vidí  
kde jej žiara sídli.  
Áno, vnútri,  
tam poklad jemný,  
čistotou sa šíri.

Pane! To, žena je!  
Ako kvet biely,  
keď dozreje,

... taká žiarivá!



Martin Kruták  
malba: Aneta Mišovic

From:  
<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:  
[https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/martin\\_krutak/ziariva](https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/martin_krutak/ziariva)

Last update: **18.09.2022 10:22**

